

Марі, усе єство ви збурили мені...

П'єр де Ронсар

-

І розум, і чуття. Тепер я вже не в силі
Співати, як раніш, у строгім давнім стилі,
Яким би не дерзнув творить низькі пісні.

Принаймні коли б ви, чи наяву, чи в сні,
Несли мені, як дар, не замки і не вілли –
Цілунок хоч один – і втрату б замінили,
Про стиль би і гадки розвіялись сумні.

Шкода! Завжди одне гнітить мене чимало,
Що муза нищою й догідливою стала,
Такої шанувать не буде вже француз.

Лиш муки у душі це збуджує кохання.
Чекати кращого – даремні сподівання.
Над мною ваш тріумф – зневага ніжних муз.

Автор: П'єр де Ронсар, переклад: Ф. Скляра